

EUROPAUDVALGET

Alm. del - bilag 1380 (offentligt)

FLF, Alm. del - bilag 1075

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Christiansborg, den 14. juni 2001

Til

udvalgets medlemmer og stedfortrædere.

Vedlagt omdeles de overheads m.m. som blev brugt i forbindelse med ekspertmøde den 13. juni 2001 om EU-reglerne om pesticider.

Med venlig hilsen

Lene Broberg,
udvalgssekretær.

(Løbenr. 21788)

Bekæmpelsesmidler - pesticider

EU-retten sondrer mellem:

- plantebeskyttelsesmidler
- biocidholdige produkter (f.eks. algebekæmpelsesmidler)

Alle bekæmpelsesmidler består af

- et eller flere aktivstoffer
- andre stoffer tilsat under "formulering" (f.eks. vand)

1. Problemstilling:

Kan Danmark fra juli 2003 indføre et midlertidigt forbud mod påviseligt indhold af pesticidrester, som endnu ikke er blevet tildelt en EU-harmoniseret grænseværdi ?

Konsekvens: begrænsning af import fra andre medlemsstater af frugt, grønt og andre levnedsmidler.

Traktatens regler om frihandel (art. 28 og 30) vil efter EFD's praksis næppe være til hinder for et sådant forbud, medmindre forholdet er reguleret af udtømmende EU-harmonisering.

Spørgsmålet:

Er forholdet er omfattet af udtømmende EU-harmonisering ?

Forskellige EU-regler om plantebeskyttelsesmidler:

1. Klassificering og mærkning af plantebeskyttelsesmidler¹ - udtømmende harmonisering
klassificeringen hindrer ikke forbud mod salg eller anvendelse
2. Forbud mod og begrænsninger af bestemte plantebeskyttelsesmidler² - formentlig udtømmende harmonisering
reglerne kun betydning for regulerede aktivstoffer
3. Markedsføring og anvendelse af plantebeskyttelsesmidler³ - udtømmende harmonisering, men overgangsperiode
4. Restkoncentrationer i foder og levnedsmidler⁴ - udtømmende harmonisering, men visse restkoncentrationer ikke reguleret.
5. Restkoncentrationer af visse plantebeskyttelsesmidler i vandmiljøet⁵ - minimumsharmonisering
6. Restkoncentrationer i drikkevand⁶ - minimumsharmonisering

-
1. Alle plantebeskyttelsesmidler skal klassificeres, hvorunder der skal fastsættes R(isiko)- og S(ikkerheds)-sætninger samt, hvorledes stofferne skal emballeres og mærkes. Regelgrundlag: direktiv 78/631 om klassificering, emballering og etikettering af pesticider - nu afløst af direktiv 99/45 om alle præparater (f.eks. også maling). Grunddirektiv: 67/548 med senere ændringer.
 2. Direktiv 79/117 om forbud mod markedsføring og anvendelse af visse plantebeskyttelsesmidler indeholdende visse virksomme stoffer med senere ændringer. Omfatter f.eks. DDT og kviksølvforbindelser.
 3. Direktiv 91/414 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler etablerer en ramme, der er udfyldt med en omfattende supplerende lovgivning.
 4. Reguleret ved fire hoveddirektiv-systemer: direktiv 76/895 om fastsættelse af maksimalgrænseværdier for pesticidrester på og i frugt og grønsager; direktiv 86/362 om fastsættelse af maksimalgrænseværdier for indholdet af pesticidrester i og på korn; direktiv 86/363 om fastsættelse af maksimalgrænseværdier for indholdet af pesticidrester i og på levnedsmidler af animalsk oprindelse; direktiv 90/642 om fastsættelse af maksimalgrænseværdier for pesticidrester på og i visse produkter af vegetabilsk oprindelse, herunder frugt og grønsager.
 5. Reguleret ved bl.a. direktiv 76/464 om udledning af farlige stoffer i vandmiljøet, direktiv 75/440 om kvalitet af fersk overfladevand, direktiv 80/68 om beskyttelse af grundvand, direktiv 76/160 om badevand og vandrammedirektivet fra sidste år.
 6. Tidligere reguleret ved direktiv 80/778 om drikkevandskvalitet, nu afløst af direktiv 98/83.

EU-regler om restkoncentrationer i levnedsmidler:

- direktiv 76/895 om fastsættelse af maksimalgrænseværdier for pesticidrester på og i frugt og grønsager;
- direktiv 86/362 om fastsættelse af maksimalgrænseværdier for indholdet af pesticidrester i og på korn;
- direktiv 86/363 om fastsættelse af maksimalgrænseværdier for indholdet af pesticidrester i og på levnedsmidler af animalsk oprindelse;
- direktiv 90/642 om fastsættelse af maksimalgrænseværdier for pesticidrester på og i visse produkter af vegetabilsk oprindelse, herunder frugt og grønsager.

Udtømmende harmonisering med frihandelsklausul:

“Medlemsstaterne kan ikke pga. forekomst af pesticidrester forbyde eller hindre, at de i artikel 1 omhandlede produkter bringes i omsætning på deres område, hvis mængden af sådanne pesticidrester ikke overstiger de i bilag II fastsatte maksimalgrænseværdier”⁷

Kun hjemmel til midlertidig undtagelse af bestemte grunde:

“Hvis en medlemsstat som følge af nye oplysninger eller en nyvurdering af allerede foreliggende oplysninger skønner, at en maksimalgrænseværdi som fastsat i bilag II frembyder fare for menneskers eller dyrs sundhed, og at det derfor er nødvendigt hurtigt at gribe ind, kan medlemsstaten midlertidigt sænke denne grænseværdi på sit eget område. I så fald giver den straks de øvrige medlemsstater og Kommissionen meddelelse om de trufne foranstaltninger og vedlægger en begrundelse herfor”⁸

7. Direktiv 76/895, artikel 3. Tilsvarende regel i direktiv 90/642, artikel 5, direktiv 86/362, artikel 3, stk. 2 og direktiv 86/363, artikel 3, stk. 2.

8. Direktiv 76/895, artikel 4 efter ændring ved direktiv 97/413. Tilsvarende regel i direktiv 90/642, direktiv 86/362 og direktiv 86/363.

Ikke regulerede restkoncentrationer:

- restkoncentrationer af visse pesticid-produkt-kombinationer er endnu ikke dækket af den ovennævnte harmonisering.
- efter direktiv 91/414 suppleret af direktiv 97/57 skal medlemsstaterne ved vurdering og godkendelse af hvert enkelt plantebeskyttelsesmiddel fastsætte midlertidige grænseværdier.

For disse tilfælde er der i direktiv 97/41 om ændring af direktiv 76/895, 86/362, 86/363 og 90/642 fastsat en mæglingsprocedure, der omfatter tilfælde, hvor:

- der ikke er fastsat en EU-grænseværdi, og
- en medlemsstat ønsker at fastsætte andre grænseværdier for restkoncentrationer end dem, der gælder i eksportstaten:

Mæglingsprocedure:

- bestemmelsesstaten skal underrette den/de berørte medlemsstat(er) og Kommissionen;
- der skal indledes forhandlinger mellem bestemmelsesstat og berørte stater, som skal afsluttes inden for 3 måneder
- resultatet af forhandlingerne forelægges Kommissionen og andre medlemsstater
- Kommissionen kan herefter foreslå, at der indføres en midlertidig grænseværdi

Regler om markedsføring og anvendelse af plantebeskyttelsesmidler:

Hvilke plantebeskyttelsesmidler der **lovligt kan markedsføres** og **anvendes** i medlemsstaterne er reguleret i direktiv 91/414 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler. Vigtigste principper er:

- a EU udarbejder en **positivliste over aktivstoffer**. Kun aktivstoffer optaget på listen må indeholdes i midler, der markedsføres.
Undt: En overgangsregel i artikel 8, stk.2, der udløber juli 2003
- b Medlemsstaternes myndigheder behandler ansøgning om markedsføring af de enkelte plantebeskyttelsesmidler på grundlag af de ensartede principper fastsat i artikel 4. De nærmere regler herom (bilag 6) fastsat i direktiv 97/57. Ifølge direktiv 97/57 finder principperne anvendelse på enhver godkendelse af plantebeskyttelsesmidler - herunder også revurdering.
- c Ved vurdering af plantebeskyttelsesmidler efter de ensartede principper skal medlemsstaten fastsætte grænseværdier for de landbrugsprodukter, som godkendelsen af midlet omfatter. Kommissionen underrettes herom og tager stilling til, om disse værdier er acceptable, jf. direktiv 91/414, artikel 4(1)(f);
- d Nærmere regler for vurdering og godkendelse af grænseværdier for restkoncentrationer er fastsat i direktiv 97/57, B, pkt. 2.4.2 og C pkt. 2.4.2. Ved direktiv 97/41 er denne fastsættelse af grænseværdier blevet integreret i forhold til de af EU fastsatte grænseværdier for restkoncentrationer i levnedsmidler
- e Når et plantebeskyttelsesmiddel er godkendt i én medlemsstat i overensstemmelse med de ensartede principper, kan midlet lovligt sælges i andre medlemsstater
Undt: Beskyttelsesklausele i artikel 10 og 11

Overgangsproblemer:

Vurdering af gamle aktivstoffer sker i henhold til særligt regelgrundlag:

- forordning 3600/92 om fastsættelse af 1. fase af vurdering af aktivstoffer: - fastsatte frist for ansøgning om godkendelse af 90 aktivstoffer og krav til ansøgningens indhold;
- forordning 933/94 om udpegning af rapporterende medlemsstat: - angiver hvilke medlemsstater, der vurderer de enkelte aktivstoffer;
- forordning 1199/97 om ændring af forordning 3600/92: - kræver, at medlemsstater, som vil forbyde plantebeskyttelsesmidler, der indeholder aktivstoffer under vurdering, underretter Kommissionen;
- forordning 2266/2000 om ændring af forordn. 3600/92: - fastsætter frist for nye oplysninger til 25/5 2002, men Kommissionen kan fremrykke frist, hvis nødvendigt for at være færdig 25/5 2003;
- forordning 451/2000 om 2. og 3. fase af vurderingen af aktivstoffer: - regler for vurdering af resterende (mindre problematiske) aktivstoffer anført på liste til forordningen;
- forordning 703/2001 fastsætter frist for ansøgning af aktivstoffer omfattet af den 2. og 3. fase til 30/4 2002.

På grundlag af hidtidig vurderinger er en del aktivstoffer blevet forbudt⁹ og en del aktivstoffer er optaget på positivlisten¹⁰. For flere aktivstoffer har Kommissionens beslutning 2001/134 udskudt en stillingtagen pga. manglende oplysninger, således at MS fortsat kan tillade salg af disse.

9. Se f.eks. Kommissionens beslutninger: 95/276, 98/269, 98/270, 99/164, 2000/234, 2000/626, 2000/725, 2000/801, 2000/876, 2000/817 og 2001/245.

10. Se f.eks.: Kommissionens beslutninger: 97/173, 98/398, 98/512, 98/676, 99/43, 99/237, 99/392, 99/462, 99/555, 99/610, 2000/181, 2000/210, 2000/251, 2000/390, 2000/412, 2000/463, 2000/540, 2000/784, 2001/6,

Kriterier for midlertidige grænseværdier efter direktiv 91/414 og direktiv 97/57

- a. Ved vurdering af plantebeskyttelsesmidler efter de ensartede principper skal medlemsstaten fastsætte grænseværdier for de landbrugsprodukter, som godkendelsen af midlet omfatter. Kommissionen underrettes herom og tager stilling til, om disse værdier er acceptable, jf. direktiv 91/414, artikel 4(1)(f);
- b. Nærmere kriterier for vurdering af grænseværdier for restkoncentrationer er fastsat i direktiv 97/57, B, pkt. 2.4.2. Heraf fremgår bl.a., at der ved vurderingen skal tages hensyn til acceptabel daglig indtagelse (ADL) og den potentielle eksponering af forbrugerne gennem kosten.
- c. Nærmere regler for godkendelse af plantebeskyttelsesmidler med angivelse af obligatoriske kriterier for fastsættelse af grænseværdier for restkoncentrationer er fastsat i direktiv 97/57, C pkt. 2.4.2. Heraf følger bl.a.:
 - at godkendelsen skal sikre, at restkoncentrationerne stammer fra sådanne minimumsmængder af plantebeskyttelsesmidler, som er nødvendige for en tilstrækkelig behandling efter god landbrugsmæssig praksis (2.4.2.1)
 - at der i mangel af en EU-grænseværdi skal fastsættes en foreløbig maksimal grænseværdi, der skal baseres på en risikovurdering af værst tænkelige scenari (2.4.2.2 og 2.4.2.5)
 - at hvis restkoncentrationer påvirkes under forarbejdning, skal der i risikovurdering tages højde herfor (2.4.2.6)
- d. Ved direktiv 97/41 er denne fastsættelse af grænseværdier blevet integreret i forhold til de af EU fastsatte grænseværdier for restkoncentrationer i levnedsmidler

Konklusion:

Efter udløb af overgangsperiode i juli 2003 er det forbudt at anvende plantebeskyttelsesmidler, hvis disse indeholder aktivstoffer, som ikke er optaget på EU's positivliste. Kommissionen kan i undtagelsestilfælde forlænge fristen for enkelte aktivstoffer.

Medlemsstaterne kan i denne selektivt forlængede overgangsperiode afvise at godkende plantebeskyttelsesmidler med sådanne aktivstoffer, men vurderingen skal baseres på de ensartede principper fastsat i direktiv 97/57, jf. direktiv 91/414 artikel 8, stk. 3.

Ved vurdering af de enkelte plantebeskyttelsesmidler efter de ensartede principper skal medlemsstaterne fastsætte grænseværdier for restkoncentrationer af det enkelte middel;

Fastsættelse af grænseværdier:

- må ikke være i modstrid med de af EU-harmoniserede grænseværdier;
- er undergivet en mæglingsprocedure, jf. direktiv 97/41
- skal være baseret på de ensartede kriterier i direktiv 97/57, der kræver en konkret risikovurdering og derfor ikke hjemler "forbud mod ethvert påviseligt indhold af pesticidrester, som endnu ikke er blevet tildelt en national eller EU-harmoniseret grænseværdi", som annonceret af ministeren.

Konklusioner:

- Det annoncerede midlertidige forbud mod påviseligt indhold af pesticidrester, som ikke er blevet tildelt en EU-harmoniseret grænseværdi, er berørt af direktiv 91/414 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler på to måder:
 - direktiv 91/414 betyder som udgangspunkt, at plantebeskyttelsesmidler, der indeholder ikke godkendte aktivstoffer, er forbudt i 2003.
 - de ensartede principper efter direktiv 91/414 indebærer, at der skal foretages en vurdering og fastsættelse af restkoncentrationer for plantebeskyttelsesmidler på grundlag af en konkret risikovurdering, hvis der ikke er fastsat en EU-grænseværdi.
- Det annoncerede midlertidige forbud mod påviseligt indhold af pesticidrester, som ikke er blevet tildelt en EU-harmoniseret grænseværdi, vil kunne dække en begrænset gruppe af tilfælde, og ses i den foreslåede form i modstrid med de ensartede kriterier i direktiv 97/57
- Det annoncerede midlertidige forbud mod påviseligt indhold af pesticidrester, som ikke er blevet tildelt en EU-harmoniseret grænseværdi, vil efter direktiv 97/41 kræve indledning af en særlig mæglingsprocedure !
- Det konkrete problem:
 - For alle plantebeskyttelsesmidler, der markedsføres i Danmark, vil der ved Miljøstyrelsens revurdering på grundlag af de ensartede kriterier være fastsat en grænseværdi
 - For andre plantebeskyttelsesmidler savnes viden ved fastsættelse af en grænseværdi for pesticidrester. Ønsker Danmark at fastsætte en anden grænseværdi end eksportstaten, må det automatisk udløse mæglingsprocedure

Anbefalinger:

- få kortlagt i hvilket omfang, der mangler EU-grænseværdier for pesticidrester i levnedsmidler
- få belyst retsvirkningen af mæglingsproceduren, evt. fra regeringens juridiske specialudvalg

Når eksportstaten ikke overholder EU's grænseværdi

- Såfremt der konstateres enkeltstående eller systematiske overtrædelser af EU's grænseværdier i andre medlemsstater, kan Danmark ikke indføre handelshindringer over for disse medlemsstater, men er ifølge EF-domstolens dom i *Hedley Lomas* (C 5/94) henvist til at indlede sag mod den eller de pågældende medlemsstater.
- I forhold til salmonella-problemerne har Danmark tilsvarende ikke mulighed for at indføre handelsrestriktioner, hvis man mener, at bestemte andre medlemsstater ikke har implementeret zoonoedirektivet ¹¹

11. Direktiv 92/117 om beskyttelsesforanstaltninger over for zoonoser og zoonotiske agenser hos dyr og animalske produkter for at hindre levnedsmiddelbårne infektioner og forgiftninger, ændret ved direktiv 97/22 og 99/72.

BILAG

Bilag C til direktiv 92/51/EØF ændres således:

Under 5. Uddannelser i Det Forenede Kongerige, der er godkendt som National Vocational Qualifications eller som Scottish Vocational Qualifications, sættes følgende led:

- videnskabelig medarbejder ved medicinsk laboratorium (Medical Laboratory Scientific Officer)
- tilsnsværge (Probation Officer)
- ortopædisk bandagist (Prosthetist).

RÅDETS DIREKTIV 97/41/EF

af 25. juni 1997

om ændring af direktiv 76/895/EØF, 86/362/EØF, 86/363/EØF og 90/642/EØF om fastsættelse af maksimalgrænseværdier for pesticidrester på og i henholdsvis frugt og grøntsager, korn, levnedsmidler af animalsk oprindelse og visse produkter af vegetabilsk oprindelse, herunder frugt og grøntsager

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen (1),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet (2),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg (3), og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Rådets direktiv 86/362/EØF af 24. juli 1986 om fastsættelse af maksimalgrænseværdier for indholdet af pesticidrester i og på korn (4), 86/363/EØF af 24. juli 1986 om fastsættelse af maksimalgrænseværdier for indholdet af pesticidrester i og på levnedsmidler af animalsk oprindelse (5) og 90/642/EØF af 27. november 1990 om fastsættelse af maksimalgrænseværdier for pesticidrester på og i visse produkter af vegetabilsk oprindelse, herunder frugt og grøntsager (6) er der indført en fælles ordning for obligatoriske grænseværdier for pesticidrester, som er gældende i hele Fællesskabet;

ihenhold til denne ordning skal der ske en gradvis overførelse til direktiv 90/642/EØF af de maksimalgrænseværdier, der er fastsat ved Rådets direktiv 76/895/EØF af 23. november 1976 om fastsættelse af maksimalgrænseværdier for pesticidrester på og i frugt og grøntsager (7) efter undersøgelse af de tekniske aspekter; en sådan overførelse er allerede blevet gennemført for visse værdier og er stadig under forberedelse for andre;

(1) EFT nr. C 201 af 5. 8. 1995, s. 8, og

(2) BFT nr. C 103 af 2. 4. 1997, s. 20.

(3) BFT nr. C 320 af 28. 10. 1996, s. 96.

(4) BFT nr. C 82 af 19. 3. 1996, s. 1.

(5) BFT nr. L 221 af 7. 8. 1986, s. 37. Direktivet er senest ændret ved direktiv 96/33/EF (EFT nr. L 144 af 18. 6. 1996, s. 35).

(6) BFT nr. L 221 af 7. 8. 1986, s. 43. Direktivet er senest ændret ved direktiv 96/33/EF (EFT nr. L 144 af 18. 6. 1996, s. 35).

(7) EFT nr. L 350 af 14. 12. 1990, s. 71. Direktivet er senest ændret ved direktiv 96/32/EF (EFT nr. L 144 af 18. 6. 1996, s. 12).

(8) BFT nr. L 340 af 9. 12. 1976, s. 26. Direktivet er senest ændret ved direktiv 96/32/EF (EFT nr. L 144 af 18. 6. 1996, s. 12).

ved Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler (8) er der indført en ordning, hvorefter den medlemsstat, der har godkendt et plantebeskyttelsesmiddel, som indeholder et aktivt stof, der er opført i bilag I til nævnte direktiv, skal fastsætte en midlertidig maksimalgrænseværdi for indholdet af det pågældende aktive stof i de behandlede afgrøder; denne ordning giver også Kommissionen mandat til på grundlag af den af en medlemsstat fastsatte midlertidige maksimalgrænseværdi at fastsætte midlertidige maksimalgrænseværdier, som er gældende i hele Fællesskabet; af klarhedshensyn bør de midlertidige maksimalgrænseværdier, som er fastsat i henhold til denne ordning, integreres på passende måde i bilagene til direktiv 86/362/EØF, 86/363/EØF og 90/642/EØF;

der bør fastsættes regler for, hvilke maksimalgrænseværdier der kan accepteres for pesticidrester i tørrede og/eller forarbejdede sammensatte landbrugsprodukter og i sammensatte levnedsmidler, for at sikre, at folkesundheden beskyttes og at det indre marked fungerer tilfredsstillende for disse produkters vedkommende;

medlemsstaterne bør indføre mulighed for at fastsætte maksimalgrænseværdier for pesticidrester i produkter fra andre medlemsstater for så vidt muligt at forhindre, at der opstår handelsproblemer, fordi der ikke findes harmoniserede maksimalgrænseværdier for visse pesticid-/produktkombinationer;

en mæglingsprocedure er nødvendig i tilfælde, hvor der i praksis er opstået hindringer for samhandelen inden for Fællesskabet, fordi der ikke findes harmoniserede maksimalgrænseværdier for visse pesticid-/produktkombinationer;

der bør såvel nationalt som på EF-plan systematisk tilrettelægges en effektiv overvågning af pesticidrester for at sikre, at de fastsatte obligatoriske værdier overholdes, og for at bringe forbrugeren den størst mulige tillid til, at der herved er opnået en tilstrækkelig grad af beskyttelse af folkesundheden;

for at garantere et højt forbrugerbeskyttelsesniveau er det vigtigt at sikre, at der føres kontrol med, at maksimalgrænseværdierne for pesticidrester overholdes; kontrollen bør så vidt muligt omfatte alle de planteprodukter, der er

(8) EFT nr. L 230 af 19. 8. 1991, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 96/32/EF (EFT nr. L 144 af 18. 6. 1996, s. 12).

dækket af direktivet om pesticidrester, der skal dog gøres optimalt brug af disponible ressourcer, og det kan derfor være nødvendigt at kontrollere forarbejdede, tørrede eller sammensatte levnedsmidler eller mellemprodukter under forarbejdning, hvis der er foretaget tilstrækkelig kontrol med råvarerne;

det er nødvendigt at tilpasse visse bestemmelser i direktiv 76/895/EØF, 86/362/EØF og 86/363/EØF til de tilsvarende bestemmelser i direktiv 90/642/EØF for at sikre konsekvens i gennemførelsen af hele ordningen for maksimalgrænseværdier for pesticidrester;

ændringer af bilagene som følge af udviklingen i den videnskabelige og tekniske viden, fastsættelse af midlertidige maksimalgrænseværdier for pesticidrester og fastsættelse af de med visse tørrings- eller forarbejdningsprocesser forbundne fortyndings- eller opkoncentreringsfaktorer er tekniske foranstaltninger; det forekommer hensigtsmæssigt at anvende en forskriftskomiteprocedure til vedtagelse af sådanne foranstaltninger for at sikre en effektiv anvendelse af de gennemførelsesforanstaltninger, der følger af direktiv 76/895/EØF, 86/362/EØF, 86/363/EØF, 90/642/EØF, 91/414/EØF og andre relevante direktiver;

for at folkesundheden kan beskyttes og det indre marked fungerer tilfredsstillende, er det nødvendigt, at ændringerne af bilagene hurtigt bringes i anvendelse af alle medlemsstaterne —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Direktiv 76/895/EØF ændres således:

1) Artikel 1 affattes således:

•Artikel 1

1. Dette direktiv vedrører produkter bestemt til konsum eller undtagelsesvis til foder, som er opført i de positioner i den fælles toldtarif, der er anført i bilag I, for så vidt der på eller i disse produkter findes pesticidrester som anført i bilag II.

2. Direktivet gælder også for disse produkter efter tørring eller forarbejdning eller efter blanding i et sammensat levnedsmiddel, hvis der er mulighed for, at de indeholder pesticidrester.

3. Dette direktiv gælder med forbehold af Kommissionens direktiv 91/321/EØF af 14. maj 1991 om modermælkserstatninger og tilskudsblandinger til spædbørn og småbørn (*) og Kommissionens direktiv 96/5/EF af 16. februar 1996 om forarbejdede levnedsmidler baseret på cerealier og babymad til spædbørn og småbørn (**). Indtil der er fastlagt maksimalgrænseværdier i overensstemmelse med artikel 6 i direktiv 91/321/EØF eller artikel 6 i direktiv 96/5/EF, finder nærværende direktivs artikel 5a, stk. 1 og stk. 3-6, dog anvendelse på de pågældende produkter.

(*) EFT nr. L 175 af 4. 7. 1991, s. 35. Direktivet er senest ændret ved direktiv 96/4/EF (EFT nr. L 49 af 28. 2. 1996, s. 12).

(**) EFT nr. L 49 af 28. 2. 1996, s. 17.

2) Artikel 2 affattes således:

•Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

1) "pesticidrester": de pesticidrester og disses omdannelses-, nedbrydnings- og reaktionsprodukter som defineret i bilag II, der findes på de i artikel 1 nævnte produkter

2) "bringe i omsætning": enhver overdragelse mod eller uden vederlag af de i artikel 1 nævnte produkter efter høst.

3) Artikel 4, stk. 1, affattes således:

1. Hvis en medlemsstat som følge af nye oplysninger eller en nyvurdering af allerede foreliggende oplysninger skønner, at en maksimalgrænseværdi som fastsat i bilag II frembyder fare for menneskers eller dyrs sundhed, og at det derfor er nødvendigt hurtigt at gribe ind, kan medlemsstaten midlertidigt sænke denne grænseværdi på sit eget område. I så fald giver den straks de øvrige medlemsstater og Kommissionen meddelelse om de truffne foranstaltninger og vedlægger en begrundelse herfor.

4) Artikel 5 affattes således:

•Artikel 5

Ændringer af bilag I og II som følge af udviklingen af den videnskabelige eller tekniske viden vedtages efter proceduren i artikel 7. Når maksimalgrænseværdierne for restkoncentrationer fastsættes, skal der navnlig tages hensyn til en relevant vurdering af risikoen ved indtagelse gennem føden og til antallet og kvaliteten af de tilgængelige oplysninger.

5) Følgende artikel indsættes:

•Artikel 5a

1. Ved anvendelsen af denne artikel defineres en oprindelsesmedlemsstat som den medlemsstat, på hvis område et produkt som omhandlet i artikel 1, stk. 1 og 2, enten lovligt produceres og markedsføres eller bringes i fri omsætning, og en bestemmelsesmedlemsstat defineres som den medlemsstat, på hvis område et sådant produkt indføres og bringes i omsætning med henblik på andre transaktioner end transit til en anden medlemsstat eller et tredjeland.

2. Medlemsstaterne indfører en ordning, der gør det muligt at fastsætte permanente eller midlertidige maksimalgrænseværdier for pesticidrester i produkter som omhandlet i artikel 1, stk. 1 og 2, der indføres til deres område fra en oprindelsesmedlemsstat under hensyn til reglerne for god landbrugspraksis i oprindelsesmedlemsstaten, og uden at dette berører de betingelser, der er nødvendige for beskyttelsen af forbrugernes sundhed, i tilfælde, hvor der ikke er fastsat maksimalgrænseværdier for disse produkter efter artikel 5.

3. Hvis

— der ikke er fastsat en maksimalgrænseværdi for et i artikel 1, stk. 1 og 2, omhandlet produkt i overensstemmelse med artikel 5, og

— dette produkt overholder oprindelsesmedlemsstatens maksimalgrænseværdier, men i bestemmelsesmedlemsstaten underkastes foranstaltninger, der forbyder eller begrænser produktets omsætning med den begrundelse, at produktet har et indhold af pesticidrester, der overstiger den maksimalgrænseværdi, der accepteres i bestemmelsesmedlemsstaten, og

— bestemmelsesmedlemsstaten enten har fastsat nye maksimalgrænseværdier eller ændret de i den nationale lovgivning fastsatte værdier, eller den har ændret sine kontrolforanstaltninger på en uforholdsmæssig og/eller diskriminerende måde i forhold til sin nationale produktion, eller hvis dens maksimalgrænseværdi adskiller sig væsentligt fra de tilsvarende værdier i andre medlemsstater, eller hvis dens maksimalgrænseværdi giver et uforholdsmæssigt beskyttelsesniveau i forhold til medlemsstatens beskyttelsesniveau for pesticider, der udgør en tilsvarende risiko, eller for tilsvarende landbrugsprodukter eller levnedsmidler,

gælder undtagelsesvis følgende:

a) Bestemmelsesmedlemsstaten giver den berørte oprindelsesmedlemsstat og Kommissionen medde-

lelse om de truffne foranstaltninger inden 20 dage fra disses anvendelse. Meddelelsen ledsages af dokumenter, der belyser de tilfælde, som informationen bygger på.

b) På grundlag af den i litra a) omhandlede meddelelse tager de pågældende to medlemsstater straks kontakt med hinanden for så vidt muligt at fjerne den prohibitive eller restriktive virkning af de af bestemmelsesmedlemsstaten vedtagne foranstaltninger ved hjælp af foranstaltninger, som aftales mellem medlemsstaterne; medlemsstaterne tilsender hinanden alle de fornødne oplysninger i den forbindelse.

Inden tre måneder fra datoen for den i litra a) omhandlede meddelelse underretter de pågældende medlemsstater Kommissionen og de øvrige medlemsstater om resultatet af kontakterne, bl.a. hvilke foranstaltninger de agter at træffe og eventuelt den fastsatte maksimalgrænseværdi. Oprindelsesmedlemsstaten underretter de øvrige medlemsstater om resultatet af disse kontakter.

c) Kommissionen forelægger straks Den Stående Komité for Plantesundhed spørgsmålet, idet den om muligt fremsætter et forslag om i bilag II at indsætte en midlertidig maksimalgrænseværdi, der vedtages efter proceduren i artikel 7.

I forslaget tager Kommissionen hensyn til den eksisterende tekniske og videnskabelige viden på området, navnlig oplysningerne fra de berørte medlemsstater, og specielt den toksikologiske vurdering og den fastslåede ADI, reglerne for god landbrugspraksis og de forsøgsdata, som oprindelsesmedlemsstaten har bygget på, da den fastsatte maksimalgrænseværdi, samt de grunde, bestemmelsesmedlemsstaten gør gældende i forbindelse med de pågældende foranstaltninger.

Varigheden af den midlertidige maksimalgrænseværdi fastsættes i en retsakt og kan ikke overstige fire år. Denne varighed kan fastsættes på grundlag af de forsøgsdata, oprindelsesmedlemsstaten og/eller andre berørte medlemsstater forelægger, for at Kommissionen kan fastsætte maksimalgrænseværdien i overensstemmelse med artikel 5. Kommissionen og medlemsstaterne underrettes på egen anmodning om de forsøgsprogrammer, der er iværksat.

4. Medlemsstaterne træffer de foranstaltninger, som er omhandlet i stk. 2 eller 3 under hensyn til deres forpligtelser i henhold til traktaten, særlig artikel 30-36.

5. Rådets direktiv 83/189/EØF af 28. marts 1983 om en informationsprocedure med hensyn til

tekniske standarder og forskrifter (?) gælder ikke for de foranstaltninger, der vedtages og meddeles af medlemsstaterne efter stk. 3 i denne artikel.

6. Gennemførelsesbestemmelserne til den i denne artikel omhandlede procedure kan vedtages efter proceduren i artikel 8.

(¹) EFT nr. L 109 af 26. 4. 1983, s. 8. Direktivet er senest ændret ved Kommissionens beslutning 96/139/EF (EFT nr. L 32 af 10. 2. 1996, s. 31).

6) Artikel 7, stk. 2, 3 og 4, erstattes af følgende:

•2. Kommissionens repræsentant forelægger komiteen et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komiteen afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål hæster. Den udtaler sig med det flertal, der er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Under afstemningen i komiteen tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med komiteens udtalelse.

4. Når de påtænkte foranstaltninger ikke er i overensstemmelse med komiteens udtalelse, eller når der ikke er afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen omgående Rådet et forslag om de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

5. Såfremt Rådet ikke har vedtaget foranstaltninger inden udløbet af en frist på tre måneder fra den dato, på hvilken det har fået sagen forelagt, vedtager Kommissionen de foreslåede foranstaltninger, medmindre Rådet har forkastet foranstaltningerne med simpelt flertal.

7) Artikel 8, stk. 2, 3 og 4, erstattes af følgende:

•2. Kommissionens repræsentant forelægger komiteen et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komiteen afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål hæster. Den udtaler sig med det flertal, der er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Under afstemningen i komiteen tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med komiteens udtalelse.

4. Når de påtænkte foranstaltninger ikke er i overensstemmelse med komiteens udtalelse, eller når der ikke er afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen omgående Rådet et forslag om de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

5. Såfremt Rådet ikke har vedtaget foranstaltninger inden udløbet af en frist på 15 dage fra den dato, på hvilken det har fået sagen forelagt, vedtager Kommissionen de foreslåede foranstaltninger, medmindre Rådet har forkastet foranstaltningerne med simpelt flertal.

8) Følgende artikel indsættes:

•Artikel 8a

Kommissionen bistås af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål hæster. Den udtaler sig med det flertal, som er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Under afstemningen i udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, som er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller hvis der ikke er afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Har Rådet efter udløbet af en frist på tre måneder regnet fra forslaget forelæggelse for Rådet ikke truffet nogen afgørelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen.

9) Artikel 9 affattes således:

•Artikel 9

1. Dette direktiv gælder for produkter som omhandlet i artikel 1, der er bestemt til udførsel til tredjelande. De maksimalgrænseværdier for pesticidrester, som fastsættes i henhold til dette direktiv, gælder dog ikke for produkter, der er behandlet inden udførslen, hvis det på tilfredsstillende måde kan godtgøres:

a) at bestemmelsestredjelandet kræver en særlig behandling for at forhindre indslæbning af skadegødere på dets område, eller

b) at behandlingen er nødvendig for at beskytte produkterne mod skadegødere under transporten til bestemmelsestredjelandet og oplagringen i dette land.

2. Dette direktiv gælder ikke for de i artikel 1 omhandlede produkter, hvis det på tilfredsstillende måde kan godtgøres, at de er bestemt til,

a) fremstilling af andre produkter end levnedsmidler og foder, eller til

b) udsæd eller udplantning.

10) Følgende artikel indsættes:

•Artikel 10a

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at sikre, at de ændringer af bilag II, der følger af afgørelser som omhandlet i artikel 5, kan gennemføres på deres område inden for en periode på højst otte måneder efter vedtagelsen og inden for en kortere periode, når et uopsæteligt hensyn til beskyttelsen af folkesundheden gør dette påkrævet.

For at opfylde de berettigede forventninger kan der i Fællesskabets gennemførelsesretsakter fastsættes overgangsfrister for ikrafttrædelsen af visse maksimalgrænseværdier, således at høsten kan afsættes under normale forhold.

Artikel 2

Direktiv 86/362/EØF ændres således:

1) Artikel 1 affattes således:

•Artikel 1

1. Dette direktiv gælder for de i bilag I opførte produkter, produkter fremstillet heraf ved tørring eller forarbejdning og sammensatte levnedsmidler, som de er blevet iblandet, hvis der er mulighed for, at de indeholder pesticidrester.

2. Dette direktiv gælder med forbehold af:

a) Rådets direktiv 74/63/EØF af 17. december 1973 om fastsættelse af størstedhold for uønskede stoffer og produkter i foderstoffer (¹)

b) Rådets direktiv 76/895/EØF af 23. november 1976 om fastsættelse af maksimalgrænseværdier for pesticidrester på og i frugt og grøntsager (²)

c) Rådets direktiv 90/642/EØF af 27. november 1990 om fastsættelse af maksimalgrænseværdier for pesticidrester på og i visse produkter af vegetabilisk oprindelse, herunder frugt og grøntsager (³)

d) Kommissionens direktiv 91/321/EØF af 14. maj 1991 om modermælkeserstatninger og tilskudsblandinger til spædbørn og små børn (⁴) og Kommissionens direktiv 96/5/EF af 16. februar 1996 om forarbejdede levnedsmidler baseret på cerealler og babymad til spædbørn og små børn (⁵). Indtil der er fastlagt maksimalgrænseværdier i overensstemmelse med artikel 6 i direktiv 91/321/EØF eller artikel 6 i direktiv 96/5/EF finder nærværende direktivs artikel 5a, stk. 1 og stk. 3-6, dog anvendelse på de pågældende produkter.

3. Dette direktiv gælder også for produkter som omhandlet i stk. 1, der er bestemt til udførsel til tredjelande. De maksimalgrænseværdier for pesticidrester, som fastsættes i henhold til dette direktiv, gælder dog ikke for produkter, der er behandlet inden udførslen, hvis det på tilfredsstillende måde kan godtgøres:

a) at bestemmelsestredjelandet kræver en særlig behandling for at forhindre indslæbning af skadegødere på dets område, eller

b) at behandlingen er nødvendig for at beskytte produkterne mod skadegødere under transporten til bestemmelsestredjelandet og oplagringen i dette land.

4. Dette direktiv gælder ikke for de i stk. 1 omhandlede produkter hvis det på passende måde kan godtgøres, at de er bestemt til:

a) fremstilling af andre produkter end levnedsmidler og foder, eller til

b) udsæd eller udplantning.

(¹) EFT nr. L 38 af 11. 2. 1974, s. 31. Direktivet er senest ændret ved direktiv 96/25/EF (EFT nr. L 125 af 23. 5. 1996, s. 35)

(²) EFT nr. L 340 af 9. 12. 1976, s. 26. Direktivet er senest ændret ved direktiv 96/32/EF (EFT nr. L 144 af 18. 6. 1996, s. 12)

(³) EFT nr. L 350 af 14. 12. 1990, s. 71. Direktivet er senest ændret ved direktiv 96/32/EF (EFT nr. L 144 af 18. 6. 1996, s. 12)

(⁴) EFT nr. L 175 af 4. 7. 1991, s. 35. Direktivet er senest ændret ved direktiv 96/4/EF (EFT nr. L 49 af 28. 2. 1996, s. 12)

(⁵) EFT nr. L 49 af 28. 2. 1996, s. 17.

2) I artikel 2, stk. 1, udgår som er opregnet i bilag II.

3) Artikel 4 affattes således:

Artikel 4

1. Uanset artikel 6 må de i artikel 1 omhandlede produkter, når de bringes i omsætning, ikke have et indhold af pesticidrester, der overstiger maksimalgrænseværdierne på den i bilag II omhandlede liste.

Listen over de pågældende pesticidrester og deres maksimalgrænseværdier opstilles i bilag II efter proceduren i artikel 12 under hensyn til den foreliggende videnskabelige og tekniske viden.

2. Med hensyn til tørrede og forarbejdede produkter, som der ikke udtrykkelig er fastsat maksimalgrænseværdier for i bilag II, er den gældende maksimalgrænseværdi den værdi, der er fastsat i bilag II, under hensyn dels til den koncentreret, der skyldes tørringsprocessen, dels til den koncentreret eller fortynding, der skyldes forarbejdningen. Efter proceduren i artikel 12 kan der for visse tørrede eller forarbejdede produkter fastlægges en koncentrerings- eller fortyndingsfaktor for den koncentreret og/eller fortynding, der skyldes visse tørrings- eller forarbejdningsprocesser.

3. Med hensyn til sammensatte levnedsmidler, der indeholder en blanding af ingredienser, og for hvilke der ikke er fastsat maksimalgrænseværdier for pesticidrester, må maksimalgrænseværdierne ikke overstige værdierne i bilag II under hensyn til koncentringen af de enkelte ingredienser i blandingen og til bestemmelserne i stk. 2.

4. Medlemsstaterne sikrer ved kontrol, der i det mindste foretages ved stikprøvetagning, at de i stk. 1 omhandlede maksimalgrænseværdier er overholdt. Det nødvendige tilsyn og den nødvendige kontrol gennemføres i henhold til Rådets direktiv 89/397/EØF af 14. juni 1989 om offentlig kontrol med levnedsmidler⁽¹⁾, med undtagelse af artikel 14, og Rådets direktiv 93/99/EØF af 29. oktober 1993 om supplerende bestemmelser vedrørende offentlig kontrol med levnedsmidler⁽²⁾, med undtagelse af artikel 5, 6 og 8.

⁽¹⁾ EFT nr. L 186 af 30. 6. 1989, s. 23.

⁽²⁾ EFT nr. L 290 af 24. 11. 1993, s. 14).

4) Artikel 5 erstattes af følgende artikler:

Artikel 5

Hvis der for et produkt tilhørende en i bilag I anført gruppe af Kommissionen er fastsat en midlertidig maksimalgrænseværdi for pesticidrester i hele Fællesskabet i henhold til artikel 4, stk. 1, litra f), i Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler⁽¹⁾, opføres denne værdi i bilag II med en henvisning til nævnte procedure.

Artikel 5a

1. Ved anvendelsen af denne artikel defineres en oprindelsesmedlemsstat som den medlemsstat, på hvis område et produkt som omhandlet i artikel 1, stk. 1, enten lovligt produceres og markedsføres eller bringes i fri omsætning, og en bestemmelsesmedlemsstat defineres som den medlemsstat, på hvis område et sådant produkt indføres og bringes i omsætning med henblik på andre transaktioner end transit til en anden medlemsstat eller et tredjeland.

2. Medlemsstaterne indfører en ordning, der gør det muligt at fastsætte permanente eller midlertidige maksimalgrænseværdier for pesticidrester i produkter som omhandlet i artikel 1, stk. 1, der indføres til deres område fra en oprindelsesmedlemsstat under hensyn til reglerne for god landbrugspraksis i oprindelsesmedlemsstaten, og uden at dette berører de betingelser, der er nødvendige for beskyttelsen af forbrugernes sundhed, i tilfælde, hvor der ikke er fastsat maksimalgrænseværdier for disse produkter efter artikel 4, stk. 1, eller artikel 5.

3. Hvis

— der ikke er fastsat en maksimalgrænseværdi for et i artikel 1, stk. 1, omhandlet produkt i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, eller artikel 5, og

— dette produkt overholder oprindelsesmedlemsstatens maksimalgrænseværdier, men i bestemmelsesmedlemsstaten underkastes foranstaltninger, der forbyder eller begrænser produktets omsætning med den begrundelse, at produktet har et indhold af pesticidrester, der overstiger den maksimalgrænseværdi, der accepteres i bestemmelsesmedlemsstaten, og

— bestemmelsesmedlemsstaten enten har fastsat nye maksimalgrænseværdier eller ændret de i den nationale lovgivning fastsatte værdier, eller den har ændret sine kontrolforanstaltninger på en uforholdsmæssig og/eller diskriminerende måde i forhold til sin nationale produktion, eller hvis dens maksimalgrænseværdi adskiller sig væsentligt

fra de tilsvarende værdier i andre medlemsstater, eller hvis dens maksimalgrænseværdi giver et uforholdsmæssigt beskyttelsesniveau i forhold til medlemsstatens beskyttelsesniveau for pesticider, der udgør en tilsvarende risiko, eller for tilsvarende landbrugsprodukter eller levnedsmidler,

gælder undtagelsesvis følgende:

a) Bestemmelsesmedlemsstaten giver den berørte oprindelsesmedlemsstat og Kommissionen meddelelse om de trufne foranstaltninger inden 20 dage fra disses anvendelse. Meddelelsen ledsages af dokumenter, der belyser de tilfælde, som informationen bygger på.

b) På grundlag af den i litra a) omhandlede meddelelse tager de pågældende to medlemsstater straks kontakt med hinanden for så vidt muligt at fjerne den prohibitive eller restriktive virkning af de af bestemmelsesmedlemsstaten vedtagne foranstaltninger ved hjælp af foranstaltninger, som aftales mellem medlemsstaterne. Medlemsstaterne tilsender hinanden alle de fornødne oplysninger i den forbindelse.

Inden tre måneder fra datoen for den i litra a) omhandlede meddelelse underretter de pågældende medlemsstater Kommissionen og de øvrige medlemsstater om resultatet af kontakterne, bl.a. hvilke foranstaltninger de agter at træffe og eventuelt den fastsatte maksimalgrænseværdi. Oprindelsesmedlemsstaten underretter de øvrige medlemsstater om resultatet af disse kontakter.

c) Kommissionen forelægger straks Den Stående Komité for Plantesundhed spørgsmålet, idet den om muligt fremsætter et forslag om i bilag II at indsætte en midlertidig maksimalgrænseværdi, der vedtages efter proceduren i artikel 12.

I forslaget tager Kommissionen hensyn til den eksisterende tekniske og videnskabelige viden på området, navnlig oplysningerne fra de berørte medlemsstater, og specielt den toksikologiske vurdering og den fastslåede ADI, reglerne for god landbrugspraksis og de forsøgsdata, som oprindelsesmedlemsstaten har bygget på, da den fastsatte maksimalgrænseværdien, samt de grunde, bestemmelsesmedlemsstaten gør gældende i forbindelse med de pågældende foranstaltninger.

Varigheden af den midlertidige maksimalgrænseværdi fastsættes i en retsakt og kan ikke overstige fire år. Denne varighed kan fastsættes på grundlag af de forsøgsdata, oprindelsesmedlemsstaten og/eller andre berørte medlemsstater forelægger, for at

Kommissionen kan fastsætte maksimalgrænseværdien i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1. Kommissionen og medlemsstaterne underrettes på egen anmodning om de forsøgsprogrammer, der er iværksat.

4. Medlemsstaterne træffer de foranstaltninger, som er omhandlet i stk. 2 eller 3 under hensyn til deres forpligtelser i henhold til traktaten, særlig artikel 30-36.

5. Rådets direktiv 83/189/EØF af 28. marts 1983 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter⁽¹⁾ gælder ikke for de foranstaltninger, der vedtages og meddeles af medlemsstaterne efter stk. 3 i denne artikel.

6. Gennemførelsesbestemmelserne til den i denne artikel omhandlede procedure kan vedtages efter proceduren i artikel 11a.

⁽¹⁾ EFT nr. L 230 af 19. 8. 1991, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 96/32/EF (EFT nr. L 144 af 18. 6. 1996, s. 12).

⁽²⁾ EFT nr. L 109 af 26. 4. 1983, s. 8. Direktivet er senest ændret ved Kommissionens beslutning 96/139/EF (EFT nr. L nr. 32 af 10. 2. 1996, s. 31).

5) Artikel 7 affattes således:

Artikel 7

1. Medlemsstaterne udpeger en myndighed, der skal sikre, at kontrollen som omhandlet i artikel 4, stk. 4, gennemføres.

2. a) Hvert år inden den 30. juni sender medlemsstaterne Kommissionen deres planlagte foreløbige nationale overvågningsprogram for det følgende kalenderår. Dette foreløbige program skal mindst indeholde følgende angivelser:

- de produkter, der skal kontrolleres, og antallet af kontroller, der skal gennemføres
- de pesticidrester, som kontrollen vedrører
- de kriterier, der er lagt til grund for udarbejdelsen af programmerne.

b) Hvert år inden den 30. september forelægger Kommissionen et udkast til henstilling om tilrettelæggelse af et samordnet EF-overvågningsprogram for Den Stående Komité for Plantesundhed, hvori fastsættes særlige stikprøvetagninger, der skal indgå i de nationale kontrolprogrammer. Henstillingen vedtages efter proceduren i artikel 11b. Det samordnede EF-overvågningsprogram har først og fremmest til formål på EF-plan at få gennemført det størst mulige antal stikprøvetagninger af korn i

de grupper, der er opført i bilag I, og som er fremstillet i og indført til Fællesskabet, når der er blevet konstateret problemer, for at sikre overholdelse af de maksimalgrænseværdier for pesticidrester, der er opført i bilag II.

3. Hvert år inden den 31. august tilsender medlemsstaterne Kommissionen resultaterne af analyserne af de stikprøver, der er taget i det foregående år i henhold til deres nationale overvågningsprogrammer og i henhold til det samordnede overvågningsprogram. Kommissionen samler og koordinerer disse oplysninger sammen med resultaterne af den kontrol, der er foretaget i henhold til direktiv 86/363/EØF (7) og 90/642/EØF, og analyserer:

— overtrædelser af maksimalgrænseværdierne, og

— de gennemsnitlige faktiske pesticidniveauer og deres relative værdi i forhold til de fastsatte maksimalgrænseværdier.

Kommissionen bør ved tilrettelæggelsen af det samordnede overvågningsprogram gradvis arbejde hen imod et system, der gør det muligt at anslå den faktiske eksponering for pesticider gennem føden.

Kommissionen videregiver inden den 30. september hvert år disse oplysninger til medlemsstaterne inden for Den Stående Komité for Plantesundhed med henblik på fornyet behandling og vedtagelse af de foranstaltninger, der viser sig nødvendige, såsom:

— eventuelle foranstaltninger, der skal træffes på EF-plan, når der indberettes overtrædelser af maksimalgrænseværdierne

— opfordring til offentliggørelse af de samlede og koordinerede oplysninger.

4. Efter proceduren i artikel 11a kan følgende vedtages:

a) ændringer af stk. 2 og 3 i denne artikel, for så vidt disse ændringer vedrører datoerne for meddelelse

b) de gennemførelsesbestemmelser, der er nødvendige for, at bestemmelserne i stk. 2 og 3 kan fungere efter hensigten.

5. Senest den 31. december 1999 tilsender Kommissionen Rådet en rapport om anvendelsen af denne artikel, om nødvendigt ledsaget af forslag.

(7) EFT nr. L 221 af 7. 8. 1986, s. 43. Direktivet er senest ændret ved direktiv 96/33/EF (EFT nr. L 144 af 18. 6. 1996, s. 35).

6) I artikel 8, stk. 1, ændres artikel 12 til artikel 11a.

7) Artikel 9 affattes således:

Artikel 9

1. Hvis en medlemsstat som følge af nye oplysninger eller en nyvurdering af allerede foreliggende oplysninger skønner, at en maksimalgrænseværdi som fastsat i bilag II frembyder fare for menneskers eller dyrs sundhed, og at det derfor er nødvendigt hurtigt at gribe ind, kan medlemsstaten midlertidigt sænke denne grænseværdi på sit eget område. I så fald giver den straks de øvrige medlemsstater og Kommissionen meddelelse om de truffene foranstaltninger og vedlægger en begrundelse herfor.

2. Kommissionen undersøger hurtigt den i stk. 1 nævnte medlemsstats begrundelse og konsulterer medlemsstaterne i Den Stående Komité for Plantesundhed, i det følgende benævnt "komitéen", og afgiver straks udtalelse og træffer de nødvendige foranstaltninger. Kommissionen underretter omgående Rådet og medlemsstaterne om de foranstaltninger, der måtte være truffet. Enhver medlemsstat kan forelægge Kommissionens foranstaltninger for Rådet inden for 15 dage efter en sådan meddelelse. Rådet kan med kvalificeret flertal træffe anden afgørelse inden for 15 dage efter den dato, på hvilken sagen blev forelagt for det.

3. Hvis Kommissionen skønner at maksimalgrænseværdierne i bilag II bør ændres for at løse de i stk. 1 nævnte problemer og for at sikre beskyttelsen af folkesundheden, indleder den proceduren i artikel 13 med henblik på vedtagelse af disse ændringer. Den medlemsstat, som har truffet foranstaltninger i henhold til stk. 1, kan i så fald opretholde dem, indtil Rådet eller Kommissionen har truffet afgørelse efter nævnte procedure.

8) Artikel 10 affattes således:

Artikel 10

Ændringer af bilagene vedtages efter proceduren i artikel 12 under hensyn til den foreliggende videnskabelige og tekniske viden, jf. dog ændringerne i bilagene i henhold til artikel 5, artikel 5a, stk. 3 og artikel 9. Når maksimalgrænseværdierne for restkoncentrationer fastsættes, skal der navnlig tages hensyn til en relevant vurdering af risikoen ved indtagelse gennem føden og til antallet og kvaliteten af de tilgængelige oplysninger.

9) Artikel 11 udgår.

10) Følgende artikler indsættes:

Artikel 11a

Kommissionen bistås af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til det pågældende spørgsmåls hastende karakter. Det udtaler sig med det flertal, som er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Under afstemningen i udvalget tildeles de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, som er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller hvis der ikke er afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Har Rådet efter udløbet af en frist på tre måneder regnet fra forslagens forelæggelse for Rådet ikke truffet nogen afgørelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen.

Artikel 11b

Kommissionen bistås af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til det pågældende spørgsmåls hastende karakter. Det udtaler sig med det flertal, som er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Under afstemningen i udvalget tildeles de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, som er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller hvis der ikke er afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen

straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Har Rådet efter udløbet af en frist på 15 dage regnet fra forslagens forelæggelse for Rådet, ikke truffet nogen afgørelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen.

11) Artikel 12, stk. 2, 3 og 4, erstattes af følgende:

2. Kommissionens repræsentant forelægger komitéen et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komitéen afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Den udtaler sig med det flertal, der er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag fra Kommissionen. Under afstemningen i komitéen tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med komitéens udtalelse.

4. Når de påtænkte foranstaltninger ikke er i overensstemmelse med komitéens udtalelse, eller når der ikke er afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen omgående Rådet et forslag om de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

5. Såfremt Rådet ikke har vedtaget foranstaltninger inden udløbet af en frist på tre måneder fra den dato, på hvilken det har fået sagen forelagt, vedtager Kommissionen de foreslåede foranstaltninger, medmindre Rådet har forkastet foranstaltningerne med simpelt flertal.

12) Artikel 14 affattes således:

Artikel 14

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at sikre, at de ændringer af bilag II, der følger af afgørelser som omhandlet i artikel 4, stk. 1, og 2, artikel 5, artikel 5a, stk. 3, artikel 9, stk. 3, og artikel 10, kan gennemføres på deres område inden for en periode på højst otte måneder efter vedtagelsen og inden for en kortere periode, når et uopsætteligt hensyn til beskyttelsen af folkesundheden gør dette påkrævet.

For at opfylde de berettigede forventninger kan der i Fællesskabets gennemførelsesretsakter fastsættes overgangsfrister for ikrafttrædelsen af visse maksimalgrænseværdier, således at høsten kan afsættes under normale forhold.

Artikel 3

Direktiv 86/363/EØF ændres således:

1) Artikel 1 affattes således:

Artikel 1

1. Dette direktiv gælder for de i bilag I opførte levnedsmidler af animalsk oprindelse samt produkter fremstillet heraf ved tørring eller forarbejdning eller efter iblanding i et sammensat levnedsmiddel, hvis der er mulighed for, at disse produkter indeholder pesticidrester.

2. Dette direktiv gælder med forbehold af

a) Rådets direktiv 74/63/EØF af 17. december 1973 om fastsættelse af størstedhold for uønskede stoffer og produkter i foderstoffer (1)

b) Kommissionens direktiv 91/321/EØF af 14. maj 1991 om moderniseringsforanstaltninger og tilskudsblendinger til spædbørn og småbørn (2) og Kommissionens direktiv 96/5/EF af 16. februar 1996 om forarbejdede levnedsmidler baseret på cerealer og babymad til spædbørn og småbørn (3). Indtil der er fastlagt maksimalgrænseværdier i overensstemmelse med artikel 6 i direktiv 91/321/EØF eller artikel 6 i direktiv 96/5/EF, finder nærværende direktivs artikel 5a, stk. 1 og stk. 3-6, dog anvendelse på de pågældende produkter.

3. Dette direktiv gælder også for produkter som omhandlet i stk. 1, der er bestemt til udførsel til tredjelande.

4. Dette direktiv gælder ikke for de i stk. 1 omhandlede produkter, hvis det på tilfredsstillende måde kan godtgøres, at de er bestemt til fremstilling af andre produkter end levnedsmidler og foder.

(1) EFT nr. L 38 af 11. 2. 1974, s. 31. Direktivet er senest ændret ved direktiv 96/25/EF (EFT nr. L 125 af 23. 5. 1996, s. 35).

(2) EFT nr. L 175 af 4. 7. 1991, s. 35. Direktivet er senest ændret ved direktiv 96/4/EF (EFT nr. L 49 af 28. 2. 1996, s. 12).

(3) EFT nr. L 49 af 28. 2. 1996, s. 17.

2) I artikel 2, stk. 1, udgår som er opregnet i bilag II.

3) Artikel 4 affattes således:

Artikel 4

1. De i artikel 1 omhandlede produkter må, når de bringes i omsætning, ikke have et indhold af pesticidrester, der overstiger maksimalgrænseværdierne på den i bilag II omhandlede liste, jf. dog artikel 6.

Listen over de pågældende pesticidrester og deres maksimalgrænseværdier opstilles i bilag II efter proceduren i artikel 12 under hensyn til den foreliggende videnskabelige og tekniske viden.

2. For tørrede og forarbejdede produkter, som der ikke udtrykkelig er fastsat maksimalgrænseværdier, for i bilag II, er den gældende maksimalgrænseværdi den værdi, der er fastsat i bilag II, under hensyn dels til den opkoncentrering, der skyldes tørringsprocessen, dels til den opkoncentrering eller fortynding, der skyldes forarbejdningen. Efter proceduren i artikel 12 kan der for visse tørrede eller forarbejdede produkter fastlægges en opkoncentrerings- eller fortyndingsfaktor for koncentrationen, der skyldes visse tørrings- eller forarbejdningsprocesser.

3. Hvad angår sammensatte levnedsmidler, der indeholder en blanding af ingredienser, og for hvilke der ikke er fastsat maksimalgrænseværdier for pesticidrester, må maksimalgrænseværdierne ikke overstige værdierne i bilag II under hensyn til opkoncentreringen af de enkelte ingredienser i blandingen og til bestemmelserne i stk. 2.

4. Ved kontrol, dvs. i det mindste ved stikprøver, sikrer medlemsstaterne, at de i stk. 1 omhandlede maksimalgrænseværdier er overholdt. Den nødvendige inspektion og kontrol gennemføres i henhold til Rådets direktiv 89/397/EØF af 14. juni 1989 om offentlig kontrol med levnedsmidler (4), undtagen artikel 14, og Rådets direktiv 93/99/EØF af 29. oktober 1993 om supplerende bestemmelser vedrørende offentlig kontrol med levnedsmidler (5), undtagen artikel 5, 6 og 8, samt anden relevant lovgivning vedrørende overvågning af restkoncentrationer i levnedsmidler af animalsk oprindelse.

(4) EFT nr. L 186 af 30. 6. 1989, s. 23.

(5) EFT nr. L 290 af 24. 11. 1993, s. 14.

4) Artikel 5 erstattes af følgende artikler.

Artikel 5

Hvis der for et produkt tilhørende en i bilag I anført gruppe af Kommissionen er fastsat en midlertidig maksimalgrænseværdi for pesticidrester i hele Fælles-

skabet i henhold til artikel 4, stk. 1, litra f), i direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler (6), opføres denne værdi i bilag II med en henvisning til nævnte procedure.

Artikel 5a

1. Ved anvendelsen af denne artikel defineres en oprindelsesmedlemsstat som den medlemsstat, på hvis område et produkt som omhandlet i artikel 1, stk. 1, første afsnit, enten lovligt produceres eller markedsføres eller bringes i fri omsætning, og en bestemmelsesmedlemsstat defineres som den medlemsstat, på hvis område et sådant produkt indføres og bringes i omsætning med henblik på andre transaktioner end transit til en anden medlemsstat eller et tredjeland.

2. Medlemsstaterne indfører en ordning, der gør det muligt at fastsætte maksimalgrænseværdier for permanente eller midlertidige pesticidrester i produkter som omhandlet i artikel 1, stk. 1, der indføres til deres område fra en oprindelsesmedlemsstat under hensyn til reglerne for god landbrugspraksis i oprindelsesmedlemsstaten, i tilfælde, hvor der ikke er fastsat maksimalgrænseværdier for disse produkter efter artikel 4, stk. 1, eller artikel 5.

3. Hvis

— der ikke er fastsat en maksimalgrænseværdi for et i artikel 1, stk. 1, omhandlet produkt i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, eller artikel 5, og

— dette produkt overholder oprindelsesmedlemsstatens maksimalgrænseværdier, men i bestemmelsesmedlemsstaten underkastes foranstaltninger, der forbyder eller begrænser produktets omsætning med den begrundelse, at produktet har et indhold af pesticidrester, der overstiger den maksimalgrænseværdi, der accepteres i bestemmelsesmedlemsstaten, og

— bestemmelsesmedlemsstaten enten har fastsat nye maksimalgrænseværdier eller ændret de i den nationale lovgivning fastsatte værdier, eller den har ændret sine kontrollforanstaltninger på en uforholdsmæssig og/eller diskriminerende måde i forhold til sin nationale produktion, eller hvis dens maksimalgrænseværdi adskiller sig væsentligt fra de tilsvarende værdier i andre medlemsstater, eller hvis dens maksimalgrænseværdi giver et uforholdsmæssigt beskyttelsesniveau i forhold til medlemsstatens beskyttelsesniveau for pesticider, der udgør en tilsvarende risiko, eller for tilsvarende landbrugsprodukter eller levnedsmidler,

gælder undtagelsesvis følgende:

a) Bestemmelsesmedlemsstaten giver den berørte oprindelsesmedlemsstat og Kommissionen medde-

lelse om de trufne foranstaltninger inden 20 dage fra disses anvendelse. Meddelelsen ledsages af dokumenter, der belyser de tilfælde, som informationen bygger på.

b) På grundlag af den i litra a) omhandlede meddelelse tager de pågældende to medlemsstater straks kontakt med hinanden for så vidt muligt at fjerne den prohibitive eller restriktive virkning af de af bestemmelsesmedlemsstaten vedtagne foranstaltninger ved hjælp af foranstaltninger, som aftales mellem medlemsstaterne; medlemsstaterne tilsender hinanden alle de fornødne oplysninger i den forbindelse.

Inden tre måneder fra datoen for den i litra a) omhandlede meddelelse underretter de pågældende medlemsstater Kommissionen og de øvrige medlemsstater om resultatet af kontakterne, bl.a. hvilke foranstaltninger de agter at træffe og eventuelt den fastsatte maksimalgrænseværdi. Oprindelsesmedlemsstaten underretter de øvrige medlemsstater om resultatet af disse kontakter.

c) Kommissionen forelægger straks Den Stående Komité for Plantesundhed spørgsmålet, idet den om muligt fremsætter et forslag om i bilag II at indsætte en midlertidig maksimalgrænseværdi, der vedtages efter proceduren i artikel 12.

I forslaget tager Kommissionen hensyn til den eksisterende tekniske og videnskabelige viden på området, navnlig oplysningerne fra de berørte medlemsstater, og specielt den toksikologiske vurdering og den fastslåede ADI, reglerne for god landbrugspraksis og de forsøgsdata, som oprindelsesmedlemsstaten har bygget på, da den fastsætter maksimalgrænseværdien, samt de grunde, bestemmelsesmedlemsstaten gør gældende i forbindelse med de pågældende foranstaltninger.

Varigheden af den midlertidige maksimalgrænseværdi fastsættes i en retsakt og kan ikke overstige fire år. Denne varighed kan fastsættes på grundlag af de forsøgsdata, oprindelsesmedlemsstaten og/eller andre berørte medlemsstater forelægger, for at Kommissionen kan fastsætte maksimalgrænseværdien i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1. Kommissionen og medlemsstaterne underrettes på egen anmodning om de forsøgsprogrammer, der er iværksat.

4. Medlemsstaterne træffer de foranstaltninger, som er omhandlet i stk. 2 eller 3 under hensyn til deres forpligtelser i henhold til traktaten, særlig artikel 30-36.

5. Rådets direktiv 83/189/EØF af 28. marts 1983 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter (*) gælder ikke for de foranstaltninger, der vedtages og meddeles af medlemsstaterne efter stk. 3 i denne artikel.

6. Gennemførelsesbestemmelserne til den i denne artikel omhandlede procedure kan vedtages efter proceduren i artikel 11a.

(*) EFT nr. L 230 af 19. 8. 1991, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 96/32/EF (EFT nr. L 144 af 18. 6. 1996, s. 12).

(**) EFT nr. L 109 af 26. 4. 1983, s. 8. Direktivet er senest ændret ved Kommissionens beslutning 96/139/EF (EFT nr. L 32 af 10. 2. 1996, s. 31).

5) Følgende stykke indsættes sidst i artikel 7:

•Kommissionen samler og koordinerer disse oplysninger sammen med resultaterne af den kontrol, der er foretaget i henhold til direktiv 86/363/EØF (*) og 90/642/EØF (**).

(*) EFT nr. L 221 af 7. 8. 1986, s. 43. Direktivet er senest ændret ved direktiv 96/33/EF (EFT nr. L 144 af 18. 6. 1996, s. 35).

(**) EFT nr. L 350 af 14. 12. 1990, s. 71. Direktivet er senest ændret ved direktiv 96/32/EF (EFT nr. L 144 af 18. 6. 1996, s. 12).

6) I artikel 8, stk. 1, ændres artikel 12* til artikel 11a.

7) Artikel 9 affattes således:

Artikel 9

1. Hvis en medlemsstat som følge af nye oplysninger eller en nyvurdering af allerede foreliggende oplysninger skønner, at en maksimalgrænseværdi som fastsat i bilag II frembyder fare for menneskers eller dyrs sundhed, og at det derfor er nødvendigt hurtigt at gribe ind, kan medlemsstaten midlertidigt sænke denne grænseværdi på sit eget område. I så fald giver den straks de øvrige medlemsstater og Kommissionen meddelelse om de truffne foranstaltninger og vedlægger en begrundelse herfor.

2. Kommissionen undersøger hurtigt den i stk. 1 nævnte medlemsstats begrundelse og konsulterer medlemsstaterne i Den Stående Komité for Plantesundhed, i det følgende benævnt »komitéen«, og afgiver straks udtalelse og træffer de nødvendige foranstaltninger. Kommissionen underretter omgående Rådet og medlemsstaterne om de foranstaltninger, der måtte være truffet. Enhver medlemsstat kan forelægge Kommissionens foranstaltninger for Rådet inden for 15 dage efter en sådan meddelelse. Rådet

kan med kvalificeret flertal træffe anden afgørelse inden for 15 dage efter den dato, på hvilken sagen blev forelagt for det.

3. Hvis Kommissionen skønner, at maksimalgrænseværdierne i bilag II bør ændres for at løse de i stk. 1 nævnte problemer og for at sikre beskyttelsen af folkesundheden, indleder den proceduren i artikel 13 med henblik på vedtagelse af disse ændringer. Den medlemsstat, som har truffet foranstaltninger i henhold til stk. 1, kan i så fald opretholde dem, indtil Rådet eller Kommissionen har truffet afgørelse efter nævnte procedure.

8) Artikel 10 affattes således:

Artikel 10

Ændringer af bilagene vedtages efter proceduren i artikel 12 under hensyn til den foreliggende videnskabelige og tekniske viden, jf. dog ændringerne af bilagene i henhold til artikel 5, artikel 5a, stk. 3, og artikel 9. Når maksimalgrænseværdierne for restkoncentrationer fastsættes, skal der navnlig tages hensyn til en relevant vurdering af risikoen ved indtagelse gennem føden og til antallet og kvaliteten af de tilgængelige oplysninger.

9) Artikel 11 udgår.

10) Følgende artikler indsættes:

Artikel 11a

•Kommissionen bistås af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til det pågældende spørgsmåls hastende karakter. Det udtaler sig med det flertal, som er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Under afstemningen i udvalget tildeles de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, som er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller hvis der ikke er

afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Har Rådet efter udløbet af en frist på tre måneder regnet fra forslagens forelæggelse for Rådet ikke truffet nogen afgørelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen.

Artikel 11b

Kommissionen bistås af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til det pågældende spørgsmåls hastende karakter. Det udtaler sig med det flertal, som er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Under afstemningen i udvalget tildeles de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, som er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller hvis der ikke er afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Har Rådet efter udløbet af en frist på 15 dage regnet fra forslagens forelæggelse for Rådet ikke truffet nogen afgørelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen.

1) Artikel 12, stk. 2, 3 og 4, erstattes af følgende:

•2. Kommissionens repræsentant forelægger komitéen et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komitéen afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Den udtaler sig med det flertal, der er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag fra Kommissionen. Under afstemningen i komitéen tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med komitéens udtalelse.

4. Når de påtænkte foranstaltninger ikke er i overensstemmelse med komitéens udtalelse, eller når der

ikke er afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen omgående Rådet et forslag om de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

5. Såfremt Rådet ikke har vedtaget foranstaltninger inden udløbet af en frist på tre måneder fra den dato, på hvilken det har fået sagen forelagt, vedtager Kommissionen de foreslåede foranstaltninger, medmindre Rådet har forkastet foranstaltningerne med simpelt flertal.

12) Artikel 14 affattes således

Artikel 14

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at sikre, at de ændringer af bilag II, der følger af afgørelser som omhandlet i artikel 4, stk. 1 og 2, artikel 5, artikel 5a, stk. 3, artikel 9, stk. 3, og artikel 10, kan gennemføres på deres område inden for en periode på højst otte måneder efter vedtagelsen og inden for en kortere periode, når et uopsæteligt hensyn til beskyttelsen af folkesundheden gør dette påkrævet.

For at opfylde de berettigede forventninger kan der i Fællesskabets gennemførelsesretsakter fastsættes overgangsfrister for ikrafttrædelsen af visse maksimalgrænseværdier, således at høsten kan afsættes under normale forhold.

Artikel 4

Direktiv 90/642/EØF ændres således:

1) Artikel 1, stk. 1, affattes således:

•1. Dette direktiv gælder for produkter i de i kolonne 1 i bilag I anførte grupper, som der er givet eksempler på i kolonne 2, hvis der er mulighed for, at produkter i disse grupper eller de i kolonne 3 nævnte dele af dem indeholder pesticidrester.

Direktivet gælder også for disse produkter efter tørring eller forarbejdning eller efter iblanding i sammensatte levnedsmidler, hvis der er mulighed for, at de indeholder pesticidrester.

2) I artikel 1, stk. 2, tilføjes følgende litra:

•e) Dette direktiv gælder med forbehold af Kommissionens direktiv 91/321/EØF af 14. maj 1991 om modermælkserstatninger og tilskudsblandinger til spædbørn og småbørn (*) og Kommissionens direktiv 96/5/EF af 16. februar 1996 om forarbejdede levnedsmidler baseret på cerealier og

babymad til spædbørn og småbørn (7). Indtil der er fastlagt maksimalgrænseværdier i overensstemmelse med artikel 6 i direktiv 91/321/EØF eller artikel 6 i direktiv 96/5/EF, finder nærværende direktivs artikel 5a, stk. 1, og artikel 5a, stk. 3-6, dog anvendelse på de pågældende produkter.

(7) EFT nr. L 175 af 4. 7. 1991, s. 35. Direktivet er senest ændret ved direktiv 96/4/EF (EFT nr. L 49 af 28. 2. 1996, s. 12).

(8) EFT nr. L 49 af 28. 2. 1996, s. 17.

3) Artikel 2, litra a), affattes således:

a) "pesticidrester: sådanne pesticidrester og disses omdannelses-/nedbrydnings- og reaktionsprodukter, som findes på eller i de i artikel 1 omhandlede produkter."

4) Artikel 3 affattes således:

Artikel 3

1. Produkterne i grupperne eller i givet fald de i artikel 1 omhandlede dele af dem må ikke, når de bringes i omsætning, have et indhold af pesticidrester, der overstiger maksimalgrænseværdierne på den i bilag II omhandlede liste.

Listen over de pågældende pesticidrester og deres maksimalgrænseværdier fastsættes i bilag II efter proceduren i artikel 10a under hensyn til den foreliggende videnskabelige og tekniske viden. En pesticidrest kan optages på listen, så længe der er fastsat en maksimalgrænseværdi for den ved direktiv 76/895/EØF.

2. Med hensyn til tørrede og forarbejdede produkter, som der ikke udtrykkelig er fastsat maksimalgrænseværdier for i bilag II, er den gældende maksimalgrænseværdi den værdi, der er fastsat i bilag II, under hensyn dels til den koncentration, der skyldes tørringsprocessen, dels til den koncentration eller fortynding, der skyldes forarbejdningen. Efter proceduren i artikel 10a kan der for visse tørrede eller forarbejdede produkter fastlægges en koncentrations- eller fortyndingsfaktor for den koncentration og/eller fortynding, der skyldes visse tørrings- eller forarbejdningsprocesser.

3. Med hensyn til sammensatte levnedsmidler, der indeholder en blanding af ingredienser, og for hvilke der ikke er fastsat maksimalgrænseværdier for pesticidrester, må maksimalgrænseværdierne ikke overstige værdierne i bilag II under hensyn til koncentrationen af de enkelte ingredienser i blandingen og til bestemmelserne i stk. 2.

4. Medlemsstaterne sikrer ved kontrol, der i det mindste foretages ved stikprøvetagning, at de i stk. 1 omhandlede maksimalgrænseværdier er overholdt. Det

nødvendige tilsyn og den nødvendige kontrol gennemføres i henhold til Rådets direktiv 89/397/EØF af 14. juni 1989 om offentlig kontrol med levnedsmidler (7), med undtagelse af artikel 14, og Rådets direktiv 93/99/EØF af 29. oktober 1993 om supplerende bestemmelser vedrørende offentlig kontrol med levnedsmidler (8), med undtagelse af artikel 5, 6 og 8.

(7) EFT nr. L 186 af 30. 6. 1989, s. 23.

(8) EFT nr. L 290 af 24. 11. 1993, s. 14.

5) Artikel 4 affattes således:

Artikel 4

1. Medlemsstaterne udpeger en myndighed, der skal sikre, at kontrollen som omhandlet i artikel 3, stk. 4, gennemføres.

2. a) Hvert år inden den 30. juni sender medlemsstaterne Kommissionen deres planlagte foreløbige nationale overvågningsprogram for det følgende kalenderår. Dette foreløbige program skal mindst indeholde følgende angivelser:

- de produkter, der skal kontrolleres, og antallet af kontroller, der skal gennemføres
- de pesticidrester, som kontrollen vedrører
- de kriterier, der er lagt til grund for udarbejdelsen af programmerne.

b) Hvert år inden den 30. september forelægger Kommissionen et udkast til henstilling om tilrettelæggelse af et samordnet EF-overvågningsprogram for Den Stående Komité for Plantesundhed, hvori fastsættes særlige stikprøvetagninger, der skal indgå i de nationale kontrolprogrammer. Henstillingen vedtages efter proceduren i artikel 10. Det samordnede EF-overvågningsprogram har først og fremmest til formål på EF-plan at få gennemført det størst mulige antal stikprøvetagninger af planteprodukter i de grupper, der er opført i bilag I, og som er fremsat i og indført til Fællesskabet, når der er blevet konstateret problemer, for at sikre overholdelse af de maksimalgrænseværdier for pesticidrester, der er opført i bilag II.

3. Hvert år inden den 31. august tilsender medlemsstaterne Kommissionen resultaterne af analyserne af de stikprøver, der er taget i det foregående år i henhold til deres nationale overvågningsprogrammer og i henhold til det samordnede overvågningsprogram. Kommissionen samler og koordinerer disse oplysninger sammen med resultaterne af den kontrol, der er foretaget i henhold til direktiv 86/362/EØF og 86/363/EØF, og analyserer:

— overtrædelser af maksimalgrænseværdierne, og

— de gennemsnitlige faktiske pesticidniveauer og deres relative værdi i forhold til de fastsatte maksimalgrænseværdier.

Kommissionen bør ved tilrettelæggelsen af det samordnede overvågningsprogram gradvis arbejde hen imod et system, der gør det muligt at anslå den faktiske eksponering for pesticider gennem føden.

Kommissionen videregiver inden den 30. september hvert år disse oplysninger til medlemsstaterne inden for Den Stående Komité for Plantesundhed med henblik på fornyet behandling og vedtagelse af de foranstaltninger, der viser sig nødvendige, såsom:

— eventuelle foranstaltninger, der skal træffes på EF-plan, når der indberettes overtrædelser af maksimalgrænseværdierne

— opfordring til offentliggørelse af de samlede og koordinerede oplysninger.

4. Efter proceduren i artikel 9 kan følgende vedtages:

a) ændringer af stk. 2 og 3 i denne artikel, for så vidt disse ændringer vedrører datoerne for meddelelse

b) de gennemførelsesbestemmelser, der er nødvendige for, at bestemmelserne i stk. 2 og 3 kan fungere efter hensigten.

5. Senest den 31. december 1999 tilsender Kommissionen Rådet en rapport om anvendelsen af denne artikel, om nødvendigt ledsaget af forslag.

Følgende artikler indskrænktes:

Artikel 5a

Hvis der for et produkt tilhørende en i bilag I anført gruppe af Kommissionen er fastsat en midlertidig maksimalgrænseværdi for pesticidrester i hele Fællesskabet i henhold til artikel 4, stk. 1, litra f), i Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler (7), opføres denne værdi i bilag II med en henvisning til nævnte procedure.

Artikel 5b

1. Ved anvendelsen af denne artikel defineres en oprindelsesmedlemsstat som den medlemsstat, på hvis område et produkt som omhandlet i artikel 1, stk. 1, enten lovligt produceres og markedsføres eller bringes i fri omsætning, og en bestemmelsesmedlemsstat defi-

neres som den medlemsstat, på hvis område et sådant produkt indføres og bringes i omsætning med henblik på andre transaktioner end transit til en anden medlemsstat eller et tredjeland.

2. Medlemsstaterne indfører en ordning, der gør det muligt at fastsætte permanente eller midlertidige maksimalgrænseværdier for pesticidrester i produkter som omhandlet i artikel 1, stk. 1, der indføres til deres område fra en oprindelsesmedlemsstat under hensyn til reglerne for god landbrugspraksis i oprindelsesmedlemsstaten, og uden at dette berører de betingelser, der er nødvendige for beskyttelsen af forbrugernes sundhed, i tilfælde, hvor der ikke er fastsat maksimalgrænseværdier for disse produkter efter artikel 3, stk. 1, eller artikel 5a.

3. Hvis

— der ikke er fastsat en maksimalgrænseværdi for et i artikel 1, stk. 1, omhandlet produkt i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, eller artikel 5a, og

— dette produkt overholder oprindelsesmedlemsstatens maksimalgrænseværdier, men i bestemmelsesmedlemsstaten underkastes foranstaltninger, der forbyder eller begrænser produktets omsætning med den begrundelse, at produktet har et indhold af pesticidrester, der overstiger den maksimalgrænseværdi, der accepteres i bestemmelsesmedlemsstaten, og

— bestemmelsesmedlemsstaten enten har fastsat nye maksimalgrænseværdier eller ændret de i den nationale lovgivning fastsatte værdier, eller den har ændret sine kontrolforanstaltninger på en uforholdsmæssig og/eller diskriminerende måde i forhold til sin nationale produktion, eller hvis dens maksimalgrænseværdi afviger væsentligt fra de tilsvarende værdier i andre medlemsstater, eller hvis dens maksimalgrænseværdi giver et uforholdsmæssigt beskyttelsesniveau i forhold til medlemsstatens beskyttelsesniveau for pesticider, der udgør en tilsvarende risiko, eller for tilsvarende landbrugsprodukter eller levnedsmidler,

gælder undtagelsesvis følgende:

a) Bestemmelsesmedlemsstaten giver den berørte oprindelsesmedlemsstat Kommissionen meddelelse om de trufne foranstaltninger inden 20 dage fra disses anvendelse. Meddelelsen ledsages af dokumenter, der belyser de tilfælde, som informationen bygger på.

b) På grundlag af den i litra a) omhandlede meddelelse tager de pågældende io medlemsskaber straks kontakt med hinanden for så vidt muligt at frende den prokribitive eller restriktive virkning af de af bestemmelsesmedlemsstaten vedtagne foranstaltninger ved hjælp af foranstaltninger, som afsluttes mellem medlemsskaberne; medlemsskaberne tilsender hinanden alle de fornødne oplysninger i den forbindelse.

Inden tre måneder fra datoen for den i litra a) omhandlede meddelelse underretter de pågældende medlemsskaber Kommissionen og de øvrige medlemsskaber om resultatet af kontakten; bl.a. hvilke foranstaltninger de agter at træffe og eventuelt den fastsatte maksimaltærnsverdi. Opindelssesmedlemsstaten underretter de øvrige medlemsskaber om resultatet af disse kontakter.

c) Kommissionen foretager straks Den Stående Komite for Plantesundhed spørgsmålet, idet den om muligt fremsætter et forslag om i bilag II at indstille en midlertidig maksimaltærnsverdi, der vedtages efter proceduren i artikel 10a.

I forslaget tager Kommissionen hensyn til den eksisterende tekniske og videnskabelige viden på området, navnlig oplysningerne fra de berørte medlemsstater, og specielt den toksikologiske vurdering og den fastslåede ADI, reglerne for god landbrugspraksis og de forsøgsdata, som optindelsesmedlemsstaten har bygget på, da den fastsætter maksimaltærnsverdien, samt de grundlæggende bestemmelssesmedlemsstaten gør gældende i forbindelse med de pågældende foranstaltninger.

Varigheden af den midlertidige maksimaltærnsverdi fastsættes i en resakt og kan ikke overstige fire år. Denne varighed kan fastsættes på grundlag af de forsøgsdata, optindelsesmedlemsstaten og/eller andre berørte medlemsskaber foretager, for at Kommissionen kan fastsætte maksimaltærnsverdien i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, Kommissionen og medlemsstatene underrettes på egen anmodning om de forsøgsprogrammer, der er iværksat.

4. Medlemsstatene træffer de foranstaltninger, som er omhandlet i stk. 2 eller 3 under hensyn til deres forpligtelser i henhold til traktaten, særlig artikel 30-36.

5. Rådets direktiv 83/189/EØF af 28. marts 1983 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter (*) gælder ikke for de foranstaltninger, der vedtages og meddeles af medlemsstatene eller stk. 3 i denne artikel.

6. Gennemførelsesbestemmelsseserne til den i denne artikel omhandlede procedure kan vedtages efter proceduren i artikel 9.

(*) EFT nr. L 230 af 19. 8. 1991, s. 1. Direktivet er senere ændret ved direktiv 96/32/EF (EFT nr. L 144 af 18. 6. 1996, s. 12).

(**) EFT nr. L 109 af 26. 4. 1983, s. 8. Direktivet er senere ændret ved Kommissionens beslutning 96/139/EF (EFT nr. L 32 af 10. 2. 1996, s. 31).

7) Artikel 7 aflattes således:

Ændringer af bilag I og II under hensyn til den foreliggende videnskabelige og tekniske viden, vedtages efter proceduren i artikel 10a, jf. dog ændringerne i bilagene i henhold til artikel 5a, artikel 5b, stk. 3, og artikel 8. Når maksimaltærnsversskriterierne for reskoncentrationsret fastsættes, skal der navnlig tages hensyn til gennem føden og til anlættet og kvaliteten af de tilgængelige oplysninger.

8) Følgende artikler indskrænktes:

9) Kommissionen bistår af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstatene, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

Kommissionens repræsentant foretager udvalget af udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget giver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til den pågældende spørgsmåls hastende karakter. Det udkast skal træffe på forslag af Kommissionen. Under afstemningen i udvalget tildeles de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstatene, den vægt, som er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager de pårknkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse. Et de pårknkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller hvis der ikke er afgivet nogen udtalelse, foretager Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Hvis Rådet, efter udløbet af en frist på tre måneder regnet fra forslaget foretages for Rådet, ikke truffet nogen afgørelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen, medmindre Rådet har forkastet foranstaltningerne med simpelt flertal.

Artikel 10b

Medlemsstatene sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at sikre, at de ændringer af bilag II, der følger af afgørelser som omhandlet i artikel 3, stk. 1 og 2, artikel 5a, artikel 5b, stk. 3, artikel 7, og artikel 8, stk. 3, kan gennemføres på deres område inden for en periode på højst otte måneder efter vedtagelsen og inden for en kortere periode, når et uopspøktigt hensyn til beskyttelsen af folkesundheden gør dette påkrævet.

For at opfylde de beretligede forpligtelser kan der i Fællesskabets gennemførelsesretskriter fastsættes overgangsfrister for ikrafttættelsen af visse maksimaltærnsverdi, således at høsten kan afsættes under normale forhold.

Artikel 6

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indholdes en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstatene.

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

til Rådets vegne
J. VAN AARTSEN
Formand

Udædret i Luxembourg, den 25. juni 1997.

Medlemsstatene sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 1998.

Artikel 5

Artikel 10a

Medlemsstatene repræsentanter foretager udvalget af udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget giver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til den pågældende spørgsmåls hastende karakter. Det udkast skal træffe på forslag af Kommissionen. Under afstemningen i udvalget tildeles de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstatene, den vægt, som er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager de pårknkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse. Et de pårknkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller hvis der ikke er afgivet nogen udtalelse, foretager Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Hvis Rådet, efter udløbet af en frist på tre måneder regnet fra forslaget foretages for Rådet, ikke truffet nogen afgørelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen, medmindre Rådet har forkastet foranstaltningerne med simpelt flertal.